

A Study of Financial Planning Conditions that Affect the Success of Household Financial Planning Among Rubber Farmers in Surat Thani Province

Pijittra Kaewpichai

Faculty of Management
Suratthani Rajabhat University, Thailand

Hansa Chalermphiphat

Faculty of Management
Suratthani Rajabhat University, Thailand

Abstract

This study aimed to: 1) identify the critical practical aspects and levels of implementation necessary for successful financial planning among rubber farmers; 2) examine the conditions of financial planning that influence its success; and 3) explore the relationship between household status, financial planning conditions, and their success among rubber farmers in Surat Thani Province. Employing a mixed-method approach, this research gathered data from 400 participants for quantitative analysis. Statistical methods included t-tests to compare the means of two groups and one-way F-tests for differences among more than two groups, alongside examining the relationships between two sets of independent variables. Qualitative insights were derived from focus groups. The findings reveal that the majority of participants were female, aged 31-40, residing in Mueang Surat Thani District, with incomes below 20,000 baht, married, and living in households of 3-4 members. Most owned rubber plantations of 11-20 rai, financed through financial institutions, and invested in land acquisition. The study found that the economic outlook was viewed positively, while investment strategies were rated at a medium level. In terms of financial planning success, respondents indicated that their earnings were generally adequate for covering expenses and debt obligations, although savings for future needs were often less than 100,000 baht. Consistent saving habits ranged from 1-2 times per month, with a duration of 5-10 years, and debts were typically repaid on time. Focus group discussions highlighted children's education as a significant motivator for financial planning, while the primary challenge faced was the fluctuating price of rubber.

Keywords

financial planning, household financial planning success, rubber farmers

CORRESPONDING AUTHOR

Pijittra Kaewpichai Suratthani Rajabhat University, 272 Surat-Nasan Road Tambon Khuntale, Muang, Suratthani, Thailand 84100 Email: coachparama05@hotmail.com

© College of Local Administration, Khon Kaen University. All rights reserved.

บทนำ

ความมั่งคั่งและการอยู่ดีมีสุขเป็นผลจากการวางแผนทางการเงินที่ดี ไม่ว่าจะอยู่ในมิติของมหภาคนั้นก็คือ การบริหารเงินงบประมาณแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผล ในขณะที่การวางแผนทางการเงินในมิติจุลภาคมีความสำคัญต่อรากหญ้า ตามที่เป็นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลภาคประชาชน (Cole, Paulson & Shastry, 2014) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเกษตรกรกรรม ซึ่งในปัจจุบันมีหลักฐานว่าภาคครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราประสบปัญหาการไม่มีรายได้ที่เพียงพอต่อรายจ่ายที่เกิดขึ้นในครัวเรือน ประกอบกับมีหนี้สินที่เกิดจากการลงทุนใน การปลูกยางพารากับสถาบันการเงิน สืบเนื่องจากราคายางของผลิตผลไม่ว่าจะเป็นน้ำยางพารา ยางพาราแผ่น หรือเศษยางพารามีราคาค่อนข้างต่ำ ในขณะที่เดียวกันเกษตรกรชาวสวนยางพาราขาดความสามารถในการประเมินสถานะทางการเงิน การจัดทำบัญชีครัวเรือน การบริหารรายรับและรายจ่าย รวมไปถึงการบริหารหนี้สิน การออมเงิน การลงทุน และภาวะทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราต้องทำงานหนักตลอดชีวิต และนำไปสู่ปัญหาการมีหนี้สินภาคครัวเรือนจำนวนมาก จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ตามที่เป็นผลมาจากวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ผลผลิตภาคเกษตรขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 17.4 ด้วยสาเหตุที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อปรับปรุงและส่งเสริมการวางแผนทางการเงินในครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการค้นหาสาเหตุ ที่สำคัญซึ่งมีผลต่อการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิผลของเกษตรกรชาวสวนยางพารา และนำไปสู่การพัฒนาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงส่งเสริมและสนับสนุนการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรมของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในอนาคตอย่างเหมาะสม โดยใช้เกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ที่มีการปลูกยางเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัด สุราษฎร์ธานีที่ประสบอยู่ในขณะนี้และส่งผลถึงคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ได้แก่ ปัญหาทางด้านสุขภาพร่างกาย และปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจ คือความผันผวนของราคายาง ผลิตผล ความต้องการซื้อขายล่วงหน้าสต็อกยาง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนเกี่ยวกับโครงสร้างของสมาชิกในครัวเรือน ค่าใช้จ่าย และลักษณะที่อยู่อาศัยของครัวเรือน ผลการสำรวจในปี 2560 พบว่าครัวเรือนภาคใต้มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 26,913 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงานร้อยละ 76.5 และมีรายได้ที่ไม่ใช่จากการทำงานร้อยละ 8.8 ส่วนในเรื่องของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 21,381 บาท คิดเป็นร้อยละ 79.4 ของรายได้ และครัวเรือนของภาคใต้ร้อยละ 48.1 มีหนี้สินคิดเป็นหนี้สินเฉลี่ย 170,177 บาท ต่อครัวเรือนทั้งสิ้นหรือประมาณ 6.3 เท่าของรายได้ (National Statistical Office, 2013) ในขณะที่ปี 2556 มีรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 25,194 และ 19,061 บาทตามลำดับ ซึ่งมีหนี้สินเฉลี่ย 163,087 บาทต่อครัวเรือน ซึ่งคิดเป็น 6.5 เท่าของรายได้ (National Statistical Office, 2013) ซึ่งเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายสูงขึ้น (National Statistical Office, 2013) สาเหตุที่ประชากรมีหนี้สินครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากประชากรขาดการวางแผนทางการเงิน ทำให้ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อรายได้ ส่วนในภาคของครัวเรือนเกษตรกรชาวสวนยางพารามีปัญหา ในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่เข้าใจและมองไม่เห็นของสำคัญการวางแผนทางการเงินจึงทำให้เกิดปัญหานี้สินตามมา (National Statistical Office, 2013)

ด้วยเหตุนี้ การวางแผนทางการเงินจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อภาคครัวเรือน และหากขาดการดำเนินการดังกล่าวอาจนำไปสู่การมีภาระหนี้สินที่มาจากหนี้ในระบบและหนี้บัตรเครดิต ในทางตรงกันข้าม หากภาคครัวเรือนโดยเฉพาะเกษตรกรชาวสวนยางพารามีการวางแผนทางการเงินอย่างเหมาะสมก็จะนำไปสู่การอยู่ดีมีสุขในยามชราภาพ รวมทั้งมีเงินสะสมและเงินลงทุนในอนาคตอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพต่อไปสำหรับเกษตรกรดังกล่าว จากการทบทวนงานวิจัย พบว่ามีการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานสถาบันการเงินแห่งหนึ่ง ซึ่งประสบปัญหาการวางแผนด้านหนี้สินมากที่สุด โดยหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากสินเชื่อเอนกประสงค์ (เงินกู้แบบมีระยะเวลาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและความต้องการของผู้กู้) (Chaibunrueang, 2009) และเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนด้านรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในครอบครัว (Trithong, 2012) ซึ่งจะเห็นได้ว่า การวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกันในแต่ละอาชีพของแต่ละปัจเจกบุคคล และประชากรมีรายได้และรายจ่ายสูงขึ้นในทุกปีตามลำดับ และการวางแผนทางการเงินของประชาชนมีการจัดทำบัญชีครัวเรือนน้อยมากรวมทั้งการประเมินรายได้และค่าใช้จ่าย ซึ่งส่งผลให้ประชากรใช้จ่ายเงินโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าค่าใช้จ่ายใดเป็นค่าใช้จ่ายจำเป็นและค่าใช้จ่ายใดเป็นค่าใช้จ่ายที่หลีกเลี่ยงได้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้สินตามมา โดยเฉพาะ หนี้บัตรเครดิต ซึ่งเป็นอันตรายอย่างมากในสังคมของประเทศไทย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนำไปสู่การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อค้นหาว่าปัจจัยใดที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพารา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางพารา 24,721,076 ไร่ โดยมีประชากรจำนวน 1,050,913 คน และมีครัวเรือนจำนวน 394,041 ครัวเรือน (Surat Thani Provincial Statistical Office, 2018) ในขณะเดียวกัน ผลของการวิจัยจะถูกนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้เข้าใจและดำเนินการวางแผนทางการเงินของตนได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อค้นหาระดับการปฏิบัติที่สำคัญของการวางแผนทางการเงิน และระดับการปฏิบัติที่สำคัญของความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาสภาพการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี
3. เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของสถานภาพครัวเรือนและสภาพการวางแผนทางการเงินกับความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แนวคิดและทฤษฎี

การจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย

ตามที่ Surat Thani Provincial Statistical Office (2018) กล่าวไว้ว่า “รายได้ หมายถึง จำนวนเงินทั้งสิ้นที่ได้จากการจัดจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการก่อนหักค่าใช้จ่าย” จะเห็นได้ว่าแหล่งรายได้ของบุคคลในแต่ละอาชีพเกิดจากการได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ตลอดจนสวัสดิการที่ไม่เหมือนกัน อาทิ ข้าราชการจะมีเงินเดือน เงินบำเหน็จบำนาญเมื่อปลดเกษียณหรือออกจากงาน และสวัสดิการอื่นที่

เกี่ยวข้อง ขณะที่พนักงานภาคเอกชนจะได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมถึงโบนัส ค่านายหน้า เงินสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง

Nampud & Chareonchitragam (2008) กล่าวว่า รายได้ของบุคคลที่ได้รับมีความแตกต่างกันตามอาชีพและความสามารถ ซึ่งมีความแตกต่างกันตามแหล่งที่มา ในขณะที่บุคคลโดยทั่วไปแม้มีความต่างกันอาชีพและความสามารถ แต่ย่อมมีค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกันตามที่เป็นค่าใช้จ่ายซึ่งมาจากปัจจัยสี่ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษา เช่นกัน ดังนั้น รายได้ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของบุคคล โดยเฉพาะวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40(6) ของประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะเป็นวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี และประณีตศิลปกรรม

แหล่งที่มาของรายได้ส่วนบุคคลไว้ว่า รายได้ของบุคคลประมาณ 70% ของรายได้ส่วนบุคคลทั้งหมดจะได้รับมาจากเงินเดือน ซึ่งรายได้ของผู้น้อยทั้งหลายมาจากแหล่งนี้ทั้งหมด

สรุปได้ว่า การจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย เป็นการจัดสัดส่วนรายจ่ายที่สมเหตุสมผลในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งกระบวนการจัดสรรรายได้ของครัวเรือนเกษตรกร ประกอบด้วย 1. การจัดสรรรายได้เพื่อการใช้จ่าย 2. การจัดสรรรายได้เพื่อการออม 3. การจัดสรรรายได้เพื่อการใช้เครดิต 4. การจัดสรรรายได้เพื่อการก่อหนี้

การจัดทำบัญชีครัวเรือน

Jomkhoksoong (2012) และ Chaibunrueang (2009) ซึ่งกล่าวไว้ว่าการทำบัญชีครัวเรือนเป็นการจดบันทึกรายรับรายจ่ายประจำวันของครัวเรือน ฉะนั้น การทำบัญชีครัวเรือนจึงมีความสำคัญ กล่าวคือ ทำให้ทราบรายรับรายจ่าย และหนี้สินของครัวเรือน รายรับเป็นเงินหรือของมีค่าที่ครัวเรือนได้รับจากการประกอบอาชีพหรือผลตอบแทนที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยน อาทิ เงินเดือน ดอกเบี้ยจากเงินฝากธนาคาร รายได้จากการขายสิ่งของเหลือใช้ เป็นต้น หนี้สินเป็นเงินหรือของมีค่าที่ครัวเรือนได้รับจากแหล่งภายนอก โดยมีภาระที่ต้องชดเชยคืนในอนาคต และทำให้ทราบว่าครัวเรือนมีเงินคงเหลือเท่าใดในแต่ละวัน ตามที่นำข้อมูลมาใช้ในการบริหารจัดการเงิน จัดลำดับความสำคัญของรายจ่าย และวางแผนการใช้จ่ายว่ารายจ่ายใดมีความจำเป็น รายจ่ายใดไม่มีความจำเป็นสามารถตัดออกได้

การจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกรไทย

การจัดทำบัญชีครัวเรือน (Likhitwongkajorn, 2007; Thonrab, 2008) หมายถึง การจดบันทึกรายการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการรับและการจ่ายเงินสดในครัวเรือนที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เป็นประโยชน์ในการช่วยวางแผนการเงินของครอบครัวในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาหนี้สิน เพื่อความเป็นอยู่ของครอบครัวที่ดีขึ้น ดังนี้

1. ทำให้ทราบรายรับ รายจ่ายและหนี้สิน
2. มีการจัดลำดับความสำคัญของรายจ่าย
3. ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น
4. ทราบเงินสดคงเหลือ
5. สร้างความสามัคคีในครอบครัว

บัญชีครัวเรือนทำให้สามารถสร้างสมดุลระหว่างรายได้และค่าใช้จ่าย จะช่วยให้สมาชิกในครอบครัวรู้จักสถานะภาพทางการเงินของตนเองมากขึ้น การทำบัญชีครัวเรือนสร้างนิสัยประหยัดรู้จักเก็บและออมเงินลดหรือเลิกรายจ่ายที่ไม่จำเป็นและช่วยกันสร้างรายได้ รายรับให้เพียงพอกับการดำเนินชีวิตและเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันตามกิจกรรมของบัญชีครัวเรือน

การตั้งเป้าหมายในชีวิต

Tawila (2010) ได้กล่าวไว้ว่า การตั้งเป้าหมายในชีวิตเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ เพราะเป็นการกำหนดจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ดังนั้น ควรจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายเพื่อสะสมกำลังทรัพย์ ซึ่งแต่ละบุคคลนั้นจะมีเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไปซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามช่วงวัยและสภาพแวดล้อม ตามที่บุคคลในครอบครัวควรมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายและวางแผนทางการเงินเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต ให้สอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกัน โดยกำหนดจำนวนเงินในอนาคตที่จะเก็บออมให้ได้ตามเป้าหมาย

การตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ว่าเป้าหมายปลายทางที่ตนเองต้องการใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตมาจากความปรารถนาภายในและการเชื่อมโยงระหว่างตนเองและครอบครัว อย่างไรก็ตาม บุคคลแต่ละคนย่อมมีเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบในครอบครัว ช่วงวัยของบุคคล รวมถึงรายได้ที่ได้รับในแต่ละอาชีพ ซึ่งส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของแต่ละบุคคล ตามที่การกำหนดเป้าหมายสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับเงิน โดยเป็นการตั้งเป้าหมายในรูปแบบของนามธรรม ซึ่งยากต่อการกำหนดให้อยู่ในรูปของตัวเงิน อาทิ การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับจิตใจหรือความรัก การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับสังคม การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการเมือง การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษา การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับครอบครัว การตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง ซึ่งการตั้งเป้าหมายแบบนี้มีความสำคัญและมีความหมายมากกว่าการตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเงิน และ

2. เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเงิน ซึ่งจะมีผลทำให้ฐานะทางการเงินเปลี่ยนแปลงไป อาทิ การตั้งเป้าหมายหารายได้เสริมและควบคุมค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การเก็บออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต และการลงทุนเพื่อเพิ่มมูลค่าของเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดเป้าหมายทางการเงินสามารถกำหนดตามระยะเวลา ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายทางการเงินระยะสั้น เป้าหมายทางการเงินระยะยาว เป้าหมายทางการเงินระยะสั้น (Short-term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่บุคคลสามารถทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ส่วนเป้าหมายทางการเงินระยะยาว (Long-term Financial Goals) เป็นเป้าหมายที่มีช่วงระยะเวลาประมาณ 5-20 ปีข้างหน้าเพื่อการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาทิ การเก็บเงินไว้ใช้หลังเกษียณ การเก็บเงินไว้เป็นค่าการศึกษาของบุตรในอนาคต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เป้าหมายในชีวิตของแต่ละบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้อง และวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคลที่เปลี่ยนแปลงเช่นกัน

สรุปได้ว่า เป้าหมายทางการเงินที่ดีต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ 1. มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติได้จริง 2. เหมาะสมกับสถานะของแต่ละบุคคล 3. กำหนดให้ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง 4. มีกรอบระยะเวลาที่แน่นอน ดังนั้น หลักการตั้งเป้าหมายที่ดีต้องสอดคล้องกับวิถีทัศน์ของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ทักษะ ความสามารถ รวมทั้งทรัพยากรของแต่ละบุคคลที่มีอยู่

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ ครั้วเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 19 อำเภอ จำนวน 394,041 ครั้วเรือน (Office of the Rubber Plantation Aid Fund, Surat Thani Province, 2017) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครั้วเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยจึงเก็บกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตร Taro Yamane จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. การวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และ 2. การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิจัยแบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่แท้จริงของเกษตรกรชาวสวนยางพาราว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกษตรกรนั้นไม่ประสบความสำเร็จของการวางแผนทางการเงิน ด้านสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) อันได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในด้านการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติวิเคราะห์คือ ค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม และค่า F-test (One-way ANOVA) ชนิดทางเดียวใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่าสองกลุ่ม และการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Chi-Square)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นและปรับปรุงจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงได้นำแบบสอบถามลงพื้นที่เพื่อที่จะได้แบบสอบถามออกมาใช้เก็บข้อมูล แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะถูกแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสถานภาพครั้วเรือน เป็นมาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. ภูมิลำเนา 4. รายได้ต่อเดือน 5. ระดับการศึกษา 6. สถานภาพของท่าน 7. บทบาทของครอบครัว 8. จำนวนสมาชิกในครั้วเรือน 9. จำนวนบุตร 10. พื้นที่การปลูกยางพารา และ 11. ข้อมูลทางการเงิน โดยใช้แบบสอบถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-Choice Questions) ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) (Srisathitarakun, 2007)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสภาพการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ 1. การจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณ รายจ่าย 2. การจัดทำบัญชีครั้วเรือน 3. การตั้งเป้าหมายในชีวิต 4. การออม 5. การลงทุน 6. การบริหารหนี้สิน และ 7. ภาวะทางเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความสำเร็จของการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ 1. รายได้เพียงพอกับรายจ่าย 2. การเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต 3. จำนวนเงินออมในปัจจุบัน 4. จำนวนปีในการออมเงินที่ผ่านมา 5. ผลตอบแทนเฉลี่ยทางการออมเงินต่อปี 6. การผ่อนชำระหนี้ตรงตามกำหนดของระยะเวลา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในครั้วเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราโดยต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการวางแผนทางการเงินและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของการวางแผนทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ คือแบบสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่แท้จริงของเกษตรกรชาวสวนยางพาราว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกษตรกรนั้นไม่ประสบความสำเร็จของการวางแผนทางการเงิน ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบผลแล้วนำผลส่วนนั้นมาแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเข้าพบกับหัวหน้าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อขอทราบวัน เวลา สถานที่การประชุมของแต่ละเขตพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย เมื่อทราบวัน เวลา สถานที่ในการประชุมหมู่บ้านของแต่ละตำบลดังกล่าวเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยดำเนินการนำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ไปให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่

ผลการวิจัย

ข้อมูลสถานภาพครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เพศหญิงมากที่สุดมีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.12 มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 อยู่ในอำเภอเมือง สุราษฎร์ธานี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.05 มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.37 มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมปลายหรือ ปวช. จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.89 สถานภาพสมรส จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.08 มีสามีเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.56

จำนวนสมาชิกในครอบครัว ขจำนวน 3-4 คน จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.71 มีจำนวนบุตร 3-4 คน จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 11-20 ไร่ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.39 ด้านจำนวนเงินการก่อหนี้ในครัวเรือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.07

ด้านแหล่งเงินทุน ส่วนใหญ่มาจากสถาบันการเงิน จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50

ด้านความสำเร็จของการวางแผนทางการเงิน ด้านรายได้เพียงพอกับรายจ่าย/ภาระในการผ่อนชำระหนี้ มีรายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 ไม่มีการเก็บออมเงิน จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 68.10 จำนวนเงินออมในปัจจุบันน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 52.44 มีความสม่ำเสมอในการออม 1-2 ครั้ง/เดือน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 32.99 มีการออม 5-10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 30.96 เฉลี่ยการออมร้อยละ 3-5 ต่อปี จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 และส่วนใหญ่ผ่อนชำระหนี้ตรงเวลา จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญของการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินในครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นดังต่อไปนี้

Table 1. Mean and Standard Deviation of Factors Influencing Household Financial Planning Success Among Rubber Farmers in Surat Thani Province

Income Allocation for Expense Estimation	$\bar{x}$	S.D.	Opinion level	Rank
1. You have allocated income for spending.	3.52	0.89	High	1
2. You must share income to pay off debt.	3.12	0.87	Moderate	4
3. You have set a spending budget.	3.46	0.77	High	2
4. You have allocated income to purchase facilities other than the four factors.	3.43	0.95	High	3
5. You have managed your income to have enough to save money.	2.94	0.90	Moderate	5
Total	3.29	0.88	Moderate	

* Statistically significant at the .05 level

จาก Table 1 การศึกษาสภาพที่สำคัญของการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินในครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, $SD. = 0.88$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราพอจะมีความรู้ความเข้าใจในส่วนของการจัดสรรรายได้เพื่อการใช้จ่าย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้ ท่านมีการจัดสรรรายได้เพื่อการใช้จ่ายมากที่สุด หมายความว่าเกษตรกรชาวสวนยางมีการวางแผนเงินไว้ใช้จ่าย ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, $SD. = 0.89$) และท่านมีการบริหารจัดการรายได้ให้คงเหลือมากพอสำหรับเก็บออมเงินน้อยที่สุด หมายความว่าเกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่มีเงินเพียงพอที่จะออมไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, $SD. = 0.90$) ตามลำดับ

Table 2. Testing the Influence of Differing Household Statuses on Financial Planning Success Among Rubber Farmers in Surat Thani Province (Gender-Based Analysis)

Success in financial planning of rubber farmers	Male		Female		t	Sig
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. Income sufficient to cover expenses / debt repayment burden	2.66	0.93	2.67	1.00	-0.11	0.92
2. Saving money for future expenses	1.80	0.71	1.95	0.74	-2.08	0.04*
3. Current savings amount	2.42	0.71	2.36	0.72	0.83	0.41
4. Consistency in saving	1.40	0.56	1.22	0.44	3.47	0.00*
5. Number of years to save money	2.45	0.90	2.27	0.90	2.00	0.05*
6. Average return on savings per year	1.76	0.88	2.03	0.91	-2.91	0.00*
7. Payment of debts on time	1.61	0.76	1.95	0.82	-4.26	0.00*

* Statistically significant at the .05 level

จาก Table 2 ผลการวิเคราะห์ด้านสถานภาพครัวเรือนแตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (จำแนกตามเพศ) มีความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเก็บออมเงินเพื่อการใช้จ่ายในอนาคต ความสม่ำเสมอในการออม จำนวนปีในการออมเงิน ผลตอบแทนเฉลี่ยของการออมต่อปีการผ่อนชำระหนี้ตรงตามกำหนดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Table 3. Testing the Relationship Between Financial Planning Practices and Their Success Among Rubber Farmers in Surat Thani Province

Financial Planning (Income Allocation for Expense Estimation)	Success in financial planning of rubber farmers		Chi-Square	Sig.
	N	Mean Rank		
Low level of opinion	1	9.50	34.104	0.00
Moderate level of opinion	31	133.92		
High level of opinion	310	198.65		
The highest level of opinion	58	249.29		
Total	400			

Table 3 แสดงความสัมพันธ์สถานภาพด้านการวางแผนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า สภาพด้านการวางแผนทางการเงิน (การจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean Rank = 249.29) รองลงมา ได้แก่ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (Mean Rank =198.65) ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (Mean Rank =133.92) และระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย (Mean Rank =9.50) ตามลำดับ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณค่า Chi-Square เท่ากับ 34.104 ค่า Sig. เท่ากับ 0.00 แสดงว่าสภาพด้านการวางแผนทางการเงิน (การจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สาเหตุที่ทำให้เกิดการวางแผนทางการเงิน

ผลจากการสนทนากลุ่มจากเกษตรกรชาวสวนยางพาราในส่วนของปัจจัยที่ทำให้เกิดการวางแผนทางการเงิน พบว่ามีสาเหตุสำคัญ ดังนี้

1. การศึกษาของบุตร เกษตรกรชาวสวนยางพาราต้องการให้บุตรมีการศึกษาที่ดี เพื่อจะหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว เนื่องจากในปัจจุบันนี้ราคายางนั้นมีราคาต่ำลง ไม่ได้เฟื่องฟูเหมือนแต่ก่อน จึงส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางพารามุ่งเน้นที่จะประกอบอาชีพอื่น เพราะหากประกอบอาชีพนี้อยู่จะทำให้การดำรงชีวิตนั้นลำบากมากขึ้นกว่าเดิม

2. การวางแผนเพื่ออนาคต การใช้จ่ายในวัยผู้สูงอายุ หากไม่มีเงินออมไว้ พอเข้าสู่ช่วงวัยนี้ จะทำให้การดำรงชีวิตลำบากมากขึ้น

3. สุขภาพ เพราะเกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่ได้มีบำนาญ บำนาญ จึงต้องมีการวางแผนทางการเงิน เช่น ต้องหาอาชีพเสริม เพื่อจะมีรายได้มากขึ้น และใช้จ่ายในช่วงของการปิดกรีดยางพารา

4. การสร้างที่อยู่มั่นคง เพื่อเป็นมรดกให้กับลูกหลานในภายภาคหน้า เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี

อุปสรรคการวางแผนทางการเงิน

1. ราคายางพาราที่ต่ำลง ส่งผลให้การใช้จ่ายในชีวิตประจำวันนั้นไม่เพียงพอในชีวิตประจำวัน ขัดสนการออมนั้นก็ไม่ได้เกิด ส่งผลไปสู่ปัญหาหนี้ครัวเรือนตามมา บางกลุ่มเกษตรกรที่รับใช้เงินนั้น มีการกู้เงินนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูง เนื่องจากความเร่งด่วนของการใช้เงิน

2. การใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ชื้อของที่จำเป็น เพียงเห็นโปรโมชั่นของที่ลดราคา ทำให้หลงไปซื้อของที่ไม่จำเป็น เลยทำให้การวางแผนทางการเงินนั้นไม่เป็นไปตามที่คาดไว้

3. การเมืองการปกครอง เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางพารามีความเชื่อว่า รัฐบาลจะเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ราคายางพาราสูงขึ้น หรือต่ำลง

4. การขาดสภาพคล่องทางการเงิน การใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่เพียงพอ เกษตรกรชาวสวนยางพาราจึงไม่สามารถที่จะฝากเงินออมไว้ได้ และการวางแผนทางการเงินไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

อภิปรายผล

สรุปผลข้อมูล ด้านประชากรศาสตร์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 147 คน อยู่ในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท สถานภาพสมรส มีสามีเป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน มีจำนวนบุตร 3-4 คน ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 11-20 ไร่ เงินการก่อหนี้ในครัวเรือนจำนวนต่ำกว่า 100,000 บาท แหล่งเงินทุนมาจากสถาบันการเงิน และมีการลงทุนด้านการลงทุนเพื่อซื้อที่ดิน

การวางแผนทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.ด้านการจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย พบว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการวางแผนการเงินเพื่อการใช้จ่าย ($\bar{x} = 3.29$, $SD. = 0.88$) 2. ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการจดบันทึกรายรับ รายจ่าย เพื่อได้ทราบถึงการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.08$, $SD. = 0.72$) 3. ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารา มีการวางแผนในช่วงของการปิดกรีดยางพารา ($\bar{x} = 3.15$, $SD. = 0.81$) 4. ด้านการออม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการออมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ($\bar{x} = 3.16$, $SD. = 0.55$) 5. ด้านการลงทุน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการออมเงินไว้ลงทุนต่อ ($\bar{x} = 2.96$, $SD. = 0.71$) 6. ด้านการบริหารหนี้สิน พบว่ามี

ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD. = 0.57$) หมายความว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการจัดการกับภาระหนี้สิน

ความสำเร็จของการวางแผนทางการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายได้ของท่านเพียงพอกับรายจ่าย/ภาระในการผ่อนชำระหนี้ มีรายได้ไม่เพียงพอ ไม่มีการเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต มีการออมเงินน้อยกว่า 100,000 บาท ส่วนใหญ่มีความสม่ำเสมอในการออม 1-2 ครั้ง/เดือน มีการออม 5-10 ปี เฉลี่ยการออมร้อยละ 3-5 ต่อปี และผ่อนชำระหนี้ตรงเวลา

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะที่นำมาช่วยแก้ไขปัญหของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเรื่องของความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินซึ่งมีข้อเสนอแนะอยู่ 2 ลักษณะ อันประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยเพื่อนำไปใช้

1. ด้านการจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่าย จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราควรปลูกฝังให้ตนเองและสมาชิกในครอบครัว รวมไปถึงบุตรหลานเห็นถึงคุณค่าของเงิน เมื่อจะต้องใช้จ่ายเงินในการซื้อสิ่งต่าง ๆ จะต้องมีการพิจารณาอย่างถ่องแท้ถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่จะได้รับจริงจากการใช้จ่าย เพื่อให้มีเงินเก็บและมีพฤติกรรมการรักการเก็บออมเงินจนเกิดเป็นนิสัย
2. ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้นำท้องถิ่นของแต่ละตำบลควรจัดการอบรมเรื่องการจัดทำบัญชีครัวเรือน เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำบัญชีครัวเรือนที่ถูกต้องและเป็นระบบ เพื่อลดปัญหาของการใช้จ่ายในครัวเรือนให้เพียงพออันเป็นผลมาจากการก่อหนี้ของครัวเรือน
3. ด้านการตั้งเป้าหมายในชีวิต จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราควรปลูกฝังให้ตนเองและสมาชิกในครอบครัว รวมไปถึงบุตรหลานเห็นถึงความสำคัญในการตั้งเป้าหมายเพื่อที่จะได้มีเงินไว้ใช้จ่ายในช่วงปิดกรีดยางพารา สร้างฐานะทางครอบครัวที่มั่นคง และในช่วงเทศกาลต่างๆ จะได้พาครอบครัวไปเที่ยวพักผ่อนหาความสุขให้กับทุกคนในครัวเรือน
4. ด้านการออม จากผลการวิจัยพบว่า ครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ส่วนใหญ่มีรายได้มาจากสวนยางพารา แต่เกษตรกรชาวสวนยางพารายังไม่รู้จักรักการบริหารเงินให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางพาราดังกล่าวนำเงินไปซื้อเหล้า เล่นการพนัน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐบาลควรส่งเสริมให้เห็นถึงความสำคัญของการออมเงิน
5. ด้านการลงทุน จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพารามีการลงทุนน้อยที่สุด อันเนื่องมาจากเหตุผลดังกล่าวคือ มีการจัดสรรรายได้เพื่อการประมาณรายจ่ายและ การออมน้อย เมื่อไม่มีเงินออมก็ส่งผลให้ไม่มีเงินลงทุนเช่นกัน เพราะฉะนั้น เกษตรกรชาวสวนยางพาราควรให้ความสำคัญต่อการออม และใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น สิ่งใดที่ไม่จำเป็นก็ตัดออก เพื่อที่จะได้นำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตนและสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน

6. ด้านการบริหารหนี้สิน จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราควรมีการสำรวจหนี้สินอย่างสม่ำเสมอเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข อาจควรมีการหารายได้เสริม และลดรายจ่าย มีการวางแผนการบริหารหนี้สินของตนเอง เพื่อไม่ให้มีปัญหาทางการเงินในอนาคต

7. ภาวะทางเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราควรมีการวางแผนทางการเงิน เพราะไม่สามารถทราบได้ว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น หรือแย่ลง อาจจะต้องหาอาชีพเสริม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในระดับภูมิภาค เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินในครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

2. ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการวางแผนทางการเงินเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านการเมือง เป็นต้น

3. ปัจจุบันชาวสวนยางพารามีปัญหาในเรื่องของราคารายพาราที่ตกต่ำลง ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มได้แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตด้วยการแปรรูปและการเก็บรักษา มีการจัดการการผลิตร่วมกัน สร้างอำนาจการต่อรองทางการตลาด

References

- Aksorn, J. (2010). *Analysis of factors affecting personal financial planning for life after retirement* (master's thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand. (in Thai)
- Chaibunrueang, O. (2009). *Personal financial planning of employees of Krung Thai Bank public company limited in Mueang Chiang Mai Branches* (master's dissertation). Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand (in Thai)
- Jomkhoksoong, J. (2012). *Personal financial planning of the population, Muang District, Nakhon Ratchasima Province* (master's thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand. (in Thai)
- National Statistical Office. (2013, July 12). *Household income and expenditure statistics 2013*. Retrieved from <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx> (in Thai)
- Nampud, S. & Chareonchitragam, A. (2008). *Personnel Financial Management Strategies*. Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)
- Lertsongkram, K. (2012). *Saving Behavior and Factors Affecting Savings of Real Estate Company Employees* (master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand. (in Thai)
- Likhitwongkajorn, N. (2007). Household Accounts: Tools for Sufficiency Economy. *Journal of Academic Service Center*, 15(3), 25-29. (in Thai)
- Office of the Rubber Plantation Aid Fund, Surat Thani Province. (2020, June 10). Statistics of the population of households engaged in rubber plantation in Surat Thani Province, 2017. Retrieved from <https://www.raot.co.th/> (in Thai)
- Sangkaew, J. (2011). *Investment* (4th edition). Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)

- Srisathitarakun, B. (2007). *Methodology in nursing research* (4th edition). Bangkok: U&I Intermedia. (in Thai)
- Surat Thani Provincial Statistical Office. (2020, June 10). *Population Statistics in Surat Thani Province 2018*. Retrieved from <http://surat.nso.go.th/> (in Thai)
- Tawila, J. (2010). *Personal financial management of the staff of the Immigration Office, Immigration Division 6* (master's thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand (retrieved from https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/RU.the.2010.260) (in Thai)
- Thonrab, S. (2008). *Accounting for households of farmers, customers of the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives* (master's thesis). Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand. (in Thai)
- Trithong, T. (2012). *Financial Planning for Retirement among Personnel in Ramkhamhaeng University*. (master's thesis). Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand. (in Thai)